

THYRAS VOLD

UDGIVET AF SLESVIG-LIGAEN

89. årgang Nr. 2

Juli kvartal 2010

Nummer 894

ÅRSMØDERNE 2010

Møderne blev stærkt præget af en meddelelse fra Landsregeringen i Kiel, der gik ud på, at man agtede at bryde den gældende skolelov ved at nedsætte tilskuddet til de danske skoler fra 100 % til 85 %.

En sådan nedskæring vil være en bombe under det danske skolevæsen med skolelukninger osv. til følge. Der var således næppe en årsmødetaler, som ikke i sidste øjeblik ændrede sin tale og kom ind på dette emne.

Siden årsmøderne har der været udfoldet stor aktivitet for at hindre diskrimineringen i forhold til de tyske skoler, men i skrivende stund er der ikke kommet nye og afgørende tilkendegivelse fra regeringen i Kiel.

Flere af indlæggene inde i bladet berører denne alvorlige situation.

Vi er
også 100%
værd!

Formandens spalte

Kære medlemmer.

Foråret i år har været oplevelsesrigt – på godt og ondt.

Godt i forbindelse med Dansk Skoleforenings 90 års jubilæumsfestligheder, uddeling af legater og støtte til institutioner i Sydslesvig og ikke mindst afviklingen af de danske årsmøder i Sydslesvig.

Ondt p.g.a. de udmeldinger, der 2 dage inden årsmøderne startede, tilflød alle i mindretallet fra såkaldt ansvarlige politikere – læs her ministerpræsident Peter Harry Carstensen – at **DELSTATENS TILSKUD TIL MINDRETALLETS SKOLER FORESLÅS BESKÅRET MED IKKE MINDRE END 15 % SVARENDE TIL 4,7 MIO. EURO** eller godt 35 mio. kroner!!!

Dette til trods for, at det kun er to år siden, at de danske skoler lovgivningsmæssigt ligestilledes med de tyske offentlige skoler som de offentlige skoler for mindretallet.

Men vi har set det før – aftaler laves – der lovgives – alle er glade, nu er vi på rette vej.

Mindretallet er anerkendt af det tyske flertal og politikerne i Kiel, der overalt i Europa prises for den måde, mindretalspolitikken forvaltes på i Slesvig-Holsten.

Op alligevel synes det, som om visse politikere kun har de positive briller på, når der er penge i statskassen.

Nu skal der så spares, og hvad er vel mere naturligt, end at man ændrer det lovmæssige tilskud til skoleforeningen ud fra den fejlagtige antagelse, at tilskud til mindretal er frivilligt og kan ændres efter forgodtbefindende.

Det er et forslag, der i den grad er ødelæggende for mindretalsarbejdet, at mindretallet – såfremt finansloven vedtages i den udformning, der lægges op til, risikerer at måtte lukke mange af de små skoler rundt omkring i landsdelen.

Jeg tror ikke, at en eneste taler ved de mange årsmøder rundt omkring i Sydslesvig undlod at berøre emnet, og Landdagen i Kiel fik sendt en lang række af signaler om det uhørt pinlige i at lave aftaler, lovgive og derefter bryde det hele under ledelse af den mand, der ved sin tiltræden som ministerpræsident fortalte, at mindretallet ville have sin største og sikreste støtte i hans hænder.

Vi må erkende, at søndagstaler har vi hørt nok af nu – nu kræver det hårdt arbejde af mindretallet at ændre opfattelsen hos flertallet.

Læs mere om problematikken i den aktuelle kommentar skrevet af Skoleforeningens formand Per Gildberg.

Ligaen var ved de danske årsmøder i år repræsenteret af 4 bestyrelsesmedlemmer. Fredag var undertegnede på besøg i Risby og Askfelt, hvor en hilsen fra Slesvig-Ligaen blev overbragt til de fremmødte – og meget a pro pos udmeldingerne om nedskæringerne for mindretallet har jeg aldrig tidligere oplevet, at årsmødet i Risby havde samlet så mange mennesker, at de fyldte en hel gymnastiksal. Lørdag overbragtes Ligaens hilsen til deltagerne i Holtenå af vor næstformand Anne-Marie Thorup, i Frederiksstad talte Leif Liltorp på Ligaens vegne, og i Ladelund blev vor hilsen overbragt af Horst Werner Knüppel.

Ligaens landsmøde 2010 skal efter sædvane afholdes på Sjælland. Mødet afvikles lørdag, den 11. sept. 2010 i Hundige syd for København.

Om mødested og -tid, oplæg og dagsorden til Landsmødet kan læses andet sted i bladet.

Der er i år et enkelt bestyrelsesmedlem på valg, det er vor kasserer Jens Hønholt, der er villig til at modtage genvalg.

Med venlig hilsen
Flemming Radsted Madsen

Ligestilling i Slesvig-Holsten

*Per Gildberg,
formand for
Dansk Skoleforening for
Sydslesvig*

Mindretallets danske skoler i Sydslesvig er gennem Dansk Skoleforening for Sydslesvig organiseret som et privat skolevæsen. I modsætning til andre private skoler i landet Slesvig-Holsten fik de danske skoler, efter mangeårige forhandlinger med regeringen i Kiel, i den nye skolelov fra 2007 status som den offentlige skole for mindretallets børn og unge. Eleverne var dermed fra delstaten Slesvig-Holstens side tilskudsberettiget på lige linje med elever i den offentlige skole.

I årene 1997 – 2007 med manglende ligestilling og fastfrysning af tilskuddene fra Kiel, skulle Skoleforeningen i gennemsnit pr. år spare 1 million euro. Konsekvensen blev centralisering og lukning af flere institutioner.

I modsætning til Danmark er kultur og skole en opgave for det enkelte forbundsland i Forbundsrepublikken Tyskland, hvorfor lovmæssige bestemmelser etc. kan være ganske forskellige fra land til land. Men gennem skoleloven af 2007 fik mindretallet bekræftet sin særstatus

blandt de private skoler og også bekræftet en økonomisk ligestilling med den tyske offentlige skole.

For Skoleforeningen syntes en økonomisk ligestilling på skoleområdet, efter årelang kamp for retfærdige tilskudssatser, realistisk. Vi mente, efter forhandlinger på højeste plan i ministeriet i Kiel at have vundet forståelse for, at mindretallets medlemmer, hvoraf størstedelen er tyske statsborgere, har de samme rettigheder og pligter som medlemmer af flertalsbefolkningen i det samfund, vi lever i. Vi troede på forståelse for, at vi, som skatteborgere i Slesvig-Holsten, har krav på en ligeværdig og imødekommende behandling. Vi troede, at det vigtige var sket: At vore børn - efter årtier med økonomisk diskriminering - blev betragtet som ligeværdige.

Vi har gennem alle drøftelser bekræftet vor forståelse af ligestilling. En ligestilling, som betyder det, ordet siger, både i gode og dårlige tider. Når flertalsbefolkningen sparer, så sparer vi med. Når elevtilskudssatserne i det offentlige går ned, reduceres satserne for vore elever tilsvarende.

Så kommer sparekniven i Slesvig-Holsten. Situationen er alvorlig nok, fordi vore politikere har bevilget penge til alskens formål, uden at pengene var der. Og pludselig er diskrimineringen af mindretallet der. Pludselig falder de logiske argumenter for en ligestilling af mindretal og flertal. Pludselig mener man i regeringskoalitionen i Kiel, at mindretallets skoler kun skal have 85 procent af elevtilskudssatserne i den offentlige skole. Pludselig skal vi i den danske skole spare 15 procent mere end i den offentlige skole.

Så er det, at vor selvforståelse, vor demokratiforståelse og vor logik får et knæk. Og så er det, at vi med al tydelighed må fortælle politikerne i regeringen i Kiel, som ellers ved enhver officiel anledning bekræfter værdien af mindretallene og mindretalskulturen, at det er dybt uretfærdigt og diskriminerende at sætte mindretallets skole til en værdi af 85 procent sammenlignet med flertalsskolen.

Mindretallets skolevæsen adskiller sig strukturelt fra flertallets. Vi har blandt andet, på grund af spredt bosætning med lange afstande til skolen, mange små enheder med til dels ikke-årgangsdelte klasser. En sådan struktur er kendetegnende for et mindretal. Alligevel kan vore klassekvotienter og antal af lærere i forhold til elever godt sammenlignes med tilsvarende forhold både i Danmark og i Slesvig-Holsten.

Vi har i de seneste år centraliseret ind til benet. Vi har gennem indføringen af fællesskolestrukturen koncentreret kræfterne efter bedste evne. Vi har i dag ni fællesskoler med overbygning, men der er en grænse for, hvor meget vi kan centralisere til større enheder. Vi kan ikke have elever, som hver dag skal køre to timer eller mere til skole og vise versa. Vi kan ikke lukke vore små skoler uden at reflektere over skolernes betydning for kulturlivet, forenings- og kirkelivet i mindretallet. Vore skoler ligger som små kulturelle øer i det store flertalshav!

Derfor vil en kold, pragmatisk lukning af udelukkende økonomiske grunde forårsage ubodelig skade på hele mindretallet.

Der, hvor de pædagogiske tilbud ikke er optimale på grund af for få børn, og hvor der samtidig kan spares penge, hvis der kan findes alternativer, overvejes lukninger. Men vi skal altid se pædagogik, økonomi og kulturpolitik som en helhed!

Det tages der højde for i bevillingen fra den danske stat til Sydslesvig. Vore ekstra behov som mindretalsskoler kompenseres der for fra dansk side - ikke fra tysk! Derfor forventer vi af de tyske politikere, at vore børn og unge kan modtage den samme støtte som deres venner i den tyske skole. Vore børn er 100 procent værd! Først når vi har de 100 procent, kan mindretallet se en ligestilling og en accept, som er nødvendig for at kunne leve side og side i fred og fordragelighed.

Vi er sammenlignelige, men en sammenligning kan kun finde basis i ligestilling. For mindretallets unge findes der intet alternativ til den danske skole. En skolegang i de offentlige tyske skoler, som ministerpræsident Peter Harry Carstensen har foreslået, vil i overskuelig tid føre til en

assimilation af mindretallet - noget alle mindretalsråd og også EU betegner som diskriminering.

Vi har behov for og er utrolig taknemmelige for den hjælp og støtte, vi får fra den danske stat gennem statsministeren, udenrigs- og undervisningsministeren, fra Sydslesvigudvalget, fra regionsformand Carl Holst og fra den danske offentlighed. Vi tror på, at det politiske pres vil føre til ændring af forslaget. Vi accepterer den arbejdsgruppe fra dansk og tysk side, som skal kulegrave mindretallenes økonomiske situation, men vi forventer, at princippet om 100 procent ligestilling ikke står til debat og disposition!

Ligestilling kan ikke gradbøjes!

Vi er ikke 2. klasse-borgere. Vore børn er 100 procent værd. Det føles makabert at skulle kæmpe for ligestilling i et demokratisk samfund som Tyskland i 2010. Men også denne historie viser, at et flertalssamfund altid definerer ligestilling efter egne behov.

Vi håber - med klar modstand i egne rækker og med hjælp og støtte fra alle vore venner - at overbevise de regerende i Kiel om, at den uhyrlige fejl, som er begået, skal korrigeres.

*Per Gildberg,
formand for*

Dansk Skoleforening for Sydslesvig

Ansøgninger om støtte fra Slesvig-Ligaen

Foreninger og institutioner, hjemmehørende i Sydslesvig, kan søge støtte fra Slesvig-Ligaen til kulturelt og humanitært arbejde i Sydslesvig.

Ansøgningsskema rekvireres hos formanden, hvortil skemaet efter endt udfyldelse returneres inden 1. april eller 1. oktober hvert år.

På det første styrelsesmøde efter ovennævnte ansøgningsfrister vil indkomne ansøgninger blive behandlet, og evt. bevilget støtte vil efterfølgende blive udbetalt.

Tale ved Dansk Skoleforenings 90 års jubilæum den 5. maj 2010

ved Flemming Radsted Madsen

foto: Thomas Wiltrup

Kære venner.

Vi kan i dag fejre, at der for 90 år siden blev født en lille ny organisation i Sydslesvig. Den nyfødte fik navnet Dansk Skoleforening for Flensborg og Omegn.

Det var i tiden lige efter afstemningerne i 1920, hvor den danske befolkningsdel, der blev efterladt i vor tabte landsdel, skulle finde måder til at bevare det danske i den nye hverdag blandt det nu blivende tyske flertal.

Få måneder forinden var der den 26. januar i København blevet født en lille hidsig skrighals, der fik navnet Slesvig-Ligaen.

De to små væsener var udsprunget af den samme familie – næsten opfostret i den samme vugge – danskhedens vugge.

Selv om den lille københavnske hidsigprop forsøgte at gøre sig bemærket ved ustandselig at råbe op og belemre omverdenen og specielt de danske politikere med vedvarende krav om det danske folks ønsker om en total genforening med Slesvig – ja, så lykkedes det som bekendt ikke.

Slesvig-Ligaen voksede til, blev ind i mellem betragtet som lidt adfærdsvanskelig, og som teenager blev den dømt til at sende et medlem en tur i spjældet for i sit overmod at tale ærekrænkende om én af den danske regerings ministre, der efter Ligaens mening ikke havde taget kravet om genforening alvorligt og været afvisende med hensyn til at yde tilstrækkelig støtte til mindretallet.

Skoleforeningen gik i sine teenage år ikke til samme yderligheder, men nøjedes derimod med i de første mange år at leve en trykket, lidt underkuet og fattig tilværelse, omgivet af et samfund, hvis politikere i perioder skabte voksende vanskeligheder.

Foreningen arbejdede trods disse genvordigheder utrætteligt videre, og langsomt – ganske langsomt – kom der lidt lyspunkter ind i hverdagen.

Efter krigen tog vokseværket til, og utrolig mange steder blev danske skoler startet i ældre ejendomme eller bygget op fra grunden.

Dog var der et område, der var blevet holdt uden for på grund af de restriktive forordninger, der blev dikteret af den engelske

besættelsesmagt.

Det var hele området syd for linien Slien – Dannevirke.

Den lidt næsvis og, som vi har hørt det, ikke helt stuerene københavnerdreng, ville ikke lade englænderne bestemme, hvor danskhedens grænse skulle ligge.

Det måtte da helt bestemt være lokalbefolkningens vilje, der skulle være afgørende.

Derfor startedes indsamlingerne i Danmark til fordel for danske skoler i den sydligste del af Slesvig.

Slesvig-Ligaen tog ansvar for som en af de første at oprette en dansk skole i Egernførde og drev den de første år med lærerlønninger, bygninger og inventar og med undervisningsmaterialer.

Få år efter starten i Egernførde blev også skolen i Risby født.

Disse to skoler blev, sammen med enkelte andre nye danske skoler i Askfelt, Rendsborg og Vestermølle der var startet af nye fætre og kusiner fra Danmark, banebrydende for den ordning, der i slutningen af 50-erne og over de næste ca. 10 år kunne overdrage ansvaret for alle danske skoler i Sydslesvig til Dansk Skoleforening.

Nu er de to gamle foreninger – Dansk Skoleforening og Slesvig-Ligaen – så gået hen og et blevet gamle.

90 år er jo ingenting under historiens vingesus, men alligevel. Vi føler vel begge alderen trykke.

Skoleforeningen har i tidens løb måttet se mange af de nyfødte skoler fra 1950-erne lukke igen, og Ligaen ser hvert år som mange andre små foreninger, at medlemmer med historisk indsigt og forståelse og med en indgroet trang til at hjælpe vore landsmænd i de tabte landsdele, falder fra af naturlige årsager.

Og alligevel har vi begge et ønske om og en vilje til fortsat at tage hånd om vore.

Slesvig-Ligaen er stolt over, at vor indsats i Egernførdeområdet i den

grad har båret frugt, og at Jes Kruse Skolen er blevet en hjørnesten i danskheden i Rensborg-Egernførde amt.

Den danske Skole i Risby er aldrig blevet så stor, men fører en stille, men alligevel aktiv tilværelse som naturlig fødekilde til Storebror i Egernførde.

De danske i Risby ønskede for år tilbage at få bygget en dansk børnehave i byen.

Slesvig-Ligaen indsamlede dengang en halv million kroner til formålet. Børnehaven blev aldrig bygget. Pengene henstod i adskillige år til formålet, men til sidst aftaltes det med initiativtagerne i byen om, at Ligaen skænkede pengene til Askfelt danske Børnehave til at hårdt tiltrængt ombygning. Dette skete i år 2000.

Det var et utrolig fint træk således at sige fra til en pengegave, som man alligevel næppe ville få brugt til det oprindeligt tænkte formål.

Skoleforeningen har i år – ikke fordi den har jubilæum, men fordi Risby danske Skole længe har haft behov for en nødvendig renovering af et af de gamle lokaler til et moderne multirum – sat en nødvendig ombygning i gang.

I Danmark er det kutyme, at velgørende foreninger i forbindelse med deres egne jubilæer skænker donationer til prisværdige formål.

Da Slesvig-Ligaen den 26. jan. kunne fejre 90 års fødselsdag, finder vi det derfor naturligt – som en form for kompensation til Risby, der vinkede farvel til en halv mill. kroner til

en børnehave – at skænke en halv million kroner til skoleforeningen, der, som vi netop har hørt, har brugt pengene på ombygningen i Risby.

Slesvig-Ligaen finder det helt på sin plads at lykønske Skoleforeningen med denne beslutning og ikke mindst med 90 års-jubilæet.

Det er vort brændende ønske, at Skoleforeningen i rigtig mange år fortsat vil være kulturbærende i det danske mindretal – og lad os også håbe, at skolelukninger i tiden fremover må være en saga blot, for hvor skoler lukker, taber danskheden terræn.

Per Gildberg – vil du være rar at modtage checken fra Slesvig-Ligaen med et stort tillykke til Dansk Skoleforening i anledning af på dens 90 års dag.

UDDELING AF STØTTE

I forbindelse med besøget i Den danske Børnehave i Sørup blev der uddelt støtte til flg. institutioner: Lyksborg danske Børnehave 5.000 kr. – Humtrup danske Børnehave 5.000 kr. – Jørgensby danske Børnehave 5.000 kr. – Sørup danske Børnehave 5.000 kr. – Frederiksstad danske Børnehave 5.000 kr – Flensborg Roklub 10.000 kr. og Den danske Menighed på Sild 10.000 kr.

Alle modtagerne af Ligaens støtte udtrykte stor glæde ved modtagelsen af de udleverede checks og sendte en varm tak til Ligaens medlemmer, der gjorde uddelingen mulig.

Årsmødet 2010 – hilsen fra Slesvig-Ligaen i Risby

Der er nu gået et år siden jeg sidst her fra talerstolen kunne overbringe de varmeste hilsener fra Slesvig-Ligaen og foreningens mange trofaste medlemmer.

Årsmødets tema – ”Glæden ved Sydslesvig – del den med andre, men hvordan?” – er et tema med utallige indfaldsvinkler.

Jeg kan f.eks. tale om glæden ved at skue ud over det frodige landskab i det østlige Slesvig og de magre vindblæste jorder i det vestlige.

Jeg kan tale om gamle danske byer med spændende historiske minder.

Eller jeg kan tale om, hvorfor jeg i perioder kan glædes over at se, at mindretallet langsomt – ganske langsomt – forbedrer sin status i flertalsbefolkningen bag grænsen fra 1920.

Og det til trods for de store forskelle der stadig findes, og trods de nye genvordigheder vi også stadig ser blive påtvunget mindretallet, under dække af økonomisk vanskelige vilkår for samfundet.

Det sidste nummer i rækken af genvordigheder ser vi i disse dage i de meget store nedskæringer, der varsles fra den slesvig-holstenske landdag, og som vil ramme det danske skolevæsen i hele Sydslesvig urimeligt hårdt.

Det er nedskæringer, som er totalt ødelæggende for mange små danske skoler i landsdelen, nedskæringer som kan true næsten samtlige små danske skoler i landdistrikterne på deres eksistens.

Vi ved jo alle, at når en dansk skole lukkes, taber danskheden terræn. Kunne man forestille sig, at det i realiteten er det, det tyske flertal i virkeligheden pønser på – eller er det, som det kunne læses i Flensborg Avis i går, direktøren for delstatsrevisionen Alois Altmann, der tidligere er raget uklar med både SSW og med Skoleforeningen, der fører an i en vendetta og står bag de ødelæggende besparelser som en slags tak for sidst?

Der er, som næsten alle ved, gennem de seneste to år blevet lovgivningsmæssigt vedtaget, at mindretallets skoler i skoleloven skal ligestilles med offentlige tyske skoler og ikke med de tyske privatskoler, hvilket uforståeligt nok stadig ikke er gået op for en del tyske politikere. Jeg var så glad for to år siden, da jeg kunne nævne ligestillingens begyndende sejr vedrørende skolebuskørslen. Ligestillingen rammes ikke denne gang, idet forslaget om total fjernelse af det offentlige betaling for skolebuskørsel skal ramme alle forældre – tyske såvel som danske.

Den 5. maj – dagen for Danmarks befrielse efter besættelsen 1940-45 – var jeg til reception på A.P.Møllerskolen i Slesvig i anledning af Skoleforeningens 90 års jubilæum.

Her hørte jeg på de rosende ord som flere tyske politikere – blandt andre undervisningsministeren – udtalte om det danske mindretal og dets skolevæsen.

Hvor er nu den positive holdning fra alle festtalerne og fra alle søndagstalerne og fra København-Bonn erklæringerne blevet af?

Tror tyske politikere virkelig, at aftaler om tilskud er et nådsensbrød, som mindretallet skal være taknemmelige over at modtage?

Aftaler er noget to parter træffer – skal de ikke være bindende for begge parter, eller kan ”den stærke” blot sige, de holder så længe vi ønsker det – og derefter er de ikke det stykke papir værd, de er nedskrevet på?

Det virker fuldstændig urimeligt, at danske

skatteborgere efterhånden betaler op mod 70 % af det samlede tilskud til såvel det tyske mindretal i Danmark som til det danske mindretal i Sydslesvig. Aftalen fra 1955 tilsagde jo tydeligt en kvote på 50 % til såvel Danmark som Tyskland.

Vi kan ikke fra dansk side fortsætte med ukritisk at yde tilskud på millioner af kroner i mindretallets arbejde, hvoraf hovedparten går til det danske skolevæsen, uden at de tyske politikere igen og igen – kraftigere og kraftigere – gøres opmærksom på, at hovedparten af de midler, som tilflyder området fra Danmark, bruges til lønninger – lønninger som beskattes med tysk skat – altså en regulær indtægt for skattemyndighederne.

På ét eller andet tidspunkt må tyske politikere da for søren finde ud af, at mindretallet er en yderst positiv del af befolkningen, der både nu som tidligere yder deres til delstatens fortsatte udvikling både kulturelt og økonomisk.

Jeg tror ærlig talt ikke, at de i bund og grund er klare over, hvilket potentiale der findes i mindretallet, og hvor ødelæggende deres holdninger og beslutninger er for hele landsdelen!

Men nok om alle disse vanskeligheder og tilbage til emnet ”Glæden ved Sydslesvig”.

Hvad er det, der får mig til igen og igen – i over 40 år og i år for 32. år i træk – at drage til Sydslesvig.

Ja - det er vel det, der i triviallitteraturen kaldes ”Kærlighed ved første blik!”

Mit allerførste indtryk af Sydslesvig fik jeg i 1953, da jeg som stor skoledreng med min daværende skoleklasse drog på lejrskole i Sønderjylland. Vi var indlogeret på det tidligere vandrehjem ved Kollund – nu Hotel Fakkeltgården.

En af de dagture, vi drog ud på dengang, gik til Dannevirke og til Slesvig Domkirke – og så var jeg solgt. Jeg måtte bare opleve det hele igen og igen. Og ikke blot jeg selv, for med tiden blev også min familie – hustru, børn, svigerbørn og børnebørn draget med ind i oplevelserne.

Jeg har efterfølgende ved historielæsning sat mig grundigt ind i det sønderjyske – og dermed også den slesvigske historie, en landsdels historie der har sine rødder dybt begravet i den danske muld.

I 2000 blev jeg formand for Slesvig-Ligaen, og nu tog besøgene en drejning. Jeg involverede mig med fynd og klem i det arbejde som Slesvig-Ligaen gennem rigtig mange år har stået for.

Hvor jeg tidligere havde besøgt landsdelen alene for rekreationens og nysgerrighedens skyld, så fik jeg nu et helt andet syn på den landsdel og de mennesker, der bor her, for det danske mindretal rummer så mange spændende personligheder med markante danske meninger og med en tilknytning til Danmark, som er uden begrænsninger.

Den 26. jan. i år var det 90 år siden, at Slesvig-Ligaen blev stiftet i København som en dansk forening, hvis eneste formål var – og stadig er – at støtte det danske mindretal bedst muligt.

Til at begynde med var Ligaens arbejde i første omgang koncentreret i stærke forsøg på at påvirke politikerne i Danmark til at få fastlagt grænsen således, at hele Slesvig samlet blev genforenet med Danmark.

Det lykkedes om bekendt ikke, så i dag er foreningens formål begrænset til

- at oplyse om Sydslesvigs historiske og folkelige fællesskab med Danmark
- at yde kulturel og økonomisk støtte til det danske arbejde i Sydslesvig, især i den sydlige del af Sydslesvig og
- at hjælpe med at bevare ejendomme på det danske mindretals hænder.

Selv om vi altså nu må erkende, at ”grænsen ligger fast”, så kan denne formålsparagraf alligevel skabe glæde. Både blandt vore medlemmer i Danmark og blandt vore venner i Sydslesvig.

Ikke blot blandt de, der modtager tilskud fra vore indsamlinger i Danmark, men også blandt modtagernes naboer, kolleger og enkeltpersoner, der følger med i vore anstrengelser.

Og blandt vore medlemmer ser vi stadig en stor tilid til, at de midler, de skænker til foreningens arbejde, går til sunde og fornuftige tiltag blandt modtagerne.

Livet er fuldt af op- og nedture, og vi accepterer, at sådan er det i alt, hvad vi foretager os. Men jo ældre vi bliver, jo mere kan vi synes, at der er flere negative ting end positive.

Det kan være en forkert opfattelse. Måske er det fordi alle de ideer, vi har, eller de ting, vi gør, ikke forekommer så succesfulde som tidligere.

Derfor bør vi nok tænke over vort livssyn, vore holdninger og vor opfattelse af livet og vore omgivelser.

Så lad os stoppe med at tale om, hvordan ting plejer at blive gjort – lad os følge med tiden, være åbne og fordomsfrie, for tingene vil helt sikkert alligevel videreudvikle sig – blot ikke helt så hurtigt eller i den retning, som vi kunne ønske det uden at hjælpe til.

For år tilbage havde de danske i Risby et stort ønske om at få bygget en dansk børnehave i byen. Ligaen stillede sig igen klar og indsamlede i Danmark en pæn sum penge til formålet.

Inden institutionen blev bygget, var behovet imidlertid blevet mindre. Ligaen fik så en opfordring til at støtte en anden institution med det indsamlede beløb – en beslutning, som befolkningen i Askfelt blev meget glade for, da Ligaen støttede nybygningen af børnehaven der.

For fem år siden blev vi imidlertid for første gang stillet overfor et ønske fra Risby danske Skole om en udvidelse her.

Der har siden været arbejdet seriøst med planerne, og de var lige ved at blive effektueret, da en omlægning af skoledistrikterne i amtet blev iværksat, og senere den store verdensomspændende finanskrisen satte ind. Det betød farvel til planerne i den omgang.

Fra Ligaens side holdt vi imidlertid fast i ønsket fra skolens side. Vi havde jo tidligere sat penge af til projektet, og i år er skolens nye multirum så endelig blevet taget i brug til utrolig stor glæde for skolens elever og lærere.

Ved Skoleforeningens nyligt afholdte 90 års jubilæum, kunne jeg på Slesvig-Ligaens vegne overrække en check til Skoleforeningens formand Per Gildberg på 500.000 kr. – det beløb, som vi for snart mange år siden satte til side netop til brug her på skolen.

Jeg tror på de små tings magt i tilværelsen. Hver lille ting, der vendes fra noget negativt til noget positivt, har betydning.

Det har været ventetiden værd – at kunne se de mange glade ansigter ved overrækkelsen, føle taknemmeligheden hos modtageren ved at tage mod vor hjælp, fornemme glæden hos de børn og voksne, som nu har taget lokalet i brug – men ikke mindst selv at føle den utrolig store glæde, det er, ved på Ligaens vegne at kunne formidle medlemmernes hjælp videre.

Dette er for mig noget vigtigt – glæden ved Sydslesvig – del den med andre – sådan!

Flemming Radsted Madsen

Regnskab 2009

I henhold til Slesvig-Ligaens vedtægters § 5 offentliggøres regnskabet her.

Foreningens driftsregnskab

Indtægter	2009	2008	2007
Kontingent	37.940	40.727	41.280
Bidrag, renter og udbytte	217.437	139.463	285.659
	255.377	180.190	326.939
Udgifter			
Drift, kontorhold m.v.	122.342	98.821	105.451
Thyras Vold	18.549	28.342	32.938
	140.891	127.163	138.389
Overskud / underskud	114.486	53.027	188.550

Indsamlinger og uddelinger

Indgået bidrag og gaver	74.176	561.248	96.615
Arv efter Inge Margaret Gad	-	50.000	-
Arv efter Harry Hansen Myssen	-	33.528	-
Overskud	114.486	53.027	188.550

Til disposition

	188.662	697.803	285.165
Uddelt til støtte i Sydslesvig	-159.000	-277.250	-379.100
Hensat Landsindsamling	-16.314	1.109	-2.311
Hensat til særlige formål	45.976	419.444	-91.624
	-129.338	143.303	-473.035

Balance pr. 31. dec. 2009

Aktiver

Tilgodehavender	128.232	128.031	299.655
Aktier	403.372	195.049	657.363
Obligationer & investeringsbeviser	3.156.263	2.052.284	2.971.272
Anker Olsens Fond	-	503.936	553.850
Slesvigs Erhvervsfond	80.368	80.466	80.531
Flensborg Avis	48.756	48.817	48.856
Union Bank	42.789	42.840	42.875
Likvid beholdning	780.706	721.673	128.477

Aktiver ialt	4.640.486	3.773.096	4.782.879
--------------	-----------	-----------	-----------

Passiver

Egenkapital	1.798.932	961.904	2.393.120
Landsindsamlingen	19.564	35.878	34.769
Hensat til senere disposition	2.805.590	2.759.614	2.340.170
Kortfristet gæld	16.400	15.700	14.820

Passiver ialt	4.640.486	3.773.096	4.782.879
---------------	-----------	-----------	-----------

Det foreliggende regnskab indstilles til Landsmødets godkendelse 2010
Styrelsen, den 22. april 2010

Deloitte

Statsautoriseret Revisionsselskab

Sønderborg, den 14. april 2010

Jan Thietje

Statsautoriseret revisor

Vore indsamlinger

Vi har i forbindelse med kontingentindbetalingen i foråret og sommeren 2010 til støtte for Ligaens fortsatte arbejde med stor taknemmelighed og glæde modtaget

Kathrine Hansen, Skærbæk 500 kr. – Carl T. Fruerlund Nielsen, Faaborg 350 kr. – Ellen Hess Thaysen, Kbh. Ø 200 kr. – Birgit Lund, Hellerup, 850 kr. – Inge Hovgaard, Kerteminde 100 kr. – Palle Joensen, Charlottenlund 350 kr. – Gunnar Oehlenschläger, Odense 150 kr. – Bent Nørregaard, Tåstrup 100 kr. – Erwin Jacobsen, Kastrup 100 kr. – Poul Olsen, Roskilde 350 kr. – Knud Aage Lambert, Ringsted 100 kr. – Helene Michelsen, Gråsten 150 kr. – Kirsten Nielsen, Ribe 350 kr. – Knud Vægter, Nørre Alslev 350 kr. – Helga Berg, Nr.-Nissum, 850 kr. – Peder K. Blume Dahl, Augustenborg 200 kr. – Jørn Wegener, Odense 100 kr. – Svend Axelsen, Løgstør 1.150 kr. – Grethe Bro, Silkeborg 250 kr. – Birgit Jacobsen, Lystrup 500 kr. – Holger Andersen, Højbjerg 100 kr. – Søren Gynther-Sørensen, Højbjerg 350 kr. – Rigmor Leschly, Ebeltoft 100 kr. – Erik Schlanbusch, Randers NV 150 kr. – Ruth Jeppesen, Horsens 450 kr. – Henrik Grønholm, Vanløse 350 kr. – Mogens Lyhne, Holbæk 200 kr. – Peter Petersen, Silkeborg 150 kr. – Poul Wilhelmsen, Hjørring 100 kr. – Claus Nissen, Gentofte 850 kr. – Kaj Madsen, Esbjerg 100 kr. – Gert Kragelund, Bjert 150 kr. – Birgit & Kurt Simonsen, Glostrup 200 kr. – Hans Erik Hansen, Padborg 100 kr. – Carsten Dalgaard, Ikast 1.000 kr. – Jens Jørgen Ahlgreen Hansen, Odder 100 kr. – Anonym 1.000 kr. – Ebbe von Huth Smith, Leksand Sverige 2.000 kr. – Bent Heinild, Hellerup 100 kr. – Erik Veng-Christensen, Viborg 350 kr. – Ruth Christensen, Kolding 100 kr. – Anonym 1.150 kr.

I alt er der fra medlemmer indkommet kr. 18.045

THYRAS VOLD. Udgivet af Slesvig-Ligaen

Redaktion: Flemming Radsted Madsen (ansvh.)

Anne-Marie Thorup, Husmandsvej 4, 6671 Gesten, tlf. 7555 5201

Anne Oesterle, Alte Ziegelei, D-24214 Gr. Königsförde,
tlf. +49 4346 6406

Slesvig-Ligaen, Ferskenvej 7, 4690 Haslev

Tlf. 5631 1858, E-mail: flemming@radsted.eu

Postgiro 093-0016 (kun landsindsamling)

Bankkonto: Sydbank 8065-1041552

www.slesvigligaen.dk

Tryk: Flensborg Avis

Afleveret til postvæsenet den 29. juli 2010

Stof til næste nummer af bladet senest den 15. september 2010

LANDSMØDE 2010

Slesvig-Ligaens landsmøde afholdes i år
lørdag, den 11. september 2010, kl. 13
på restaurant FREGATTEN, Hundige Havn, 2670 Greve

Så er det igen Sjælland, der får glæden af at afholde vort landsmøde. Med en skøn udsigt ud over Køge bugt ligger Restaurant Fregatten. Her er der fine muligheder for at afholde et godt landsmøde.

Inden selve mødet vil vi traditionen tro lytte til et indlæg. I år er det Thorkild Tönnsen fra Flensborg Roklub, der vil fortælle om den store indsats, der i det daglige ydes af lederne i den danske roklub i byen, og om det ungdomsarbejde, der er en naturlig del af foreningslivet.

PROGRAM

13.00: fortæller Thorkild Tönnsen om ungdomsarbejdet i Flensborg Roklub.

14.00: Slesvig-Ligaens landsmøde med dagsorden ifølge vedtægterne.

Se i øvrigt foreningens regnskab for 2009 på side 7.

Restaurant Fregatten
Hundige Havn
Hejren 23
2670 Greve

Traditionen tro er der før mødet mulighed for middag kl. 12:00.

Prisen herfor er 110 kr. pr. person, som vil blive opkrævet inden mødet.

Under mødet er ligaen vært ved et mindre traktament.

Er der ønske om at deltage i middagen kl. 12:00, skal henvendelse ske til formanden Flemming Radsted Madsen på tlf. 56 31 18 58 senest den 6. sept. 2010.

Vi håber, at rigtig mange har lyst til og mulighed for at deltage – for uden medlemmernes aktive medvirken vil det være svært fortsat at holde liv i Ligaen.

wh

Følg også med på Slesvig-Ligaens hjemmeside: www.slesvigligaen.dk